

bedre Fordeling finder Sted, fordi Befolkningen ikke i Længden kan taale det Tryk, som Dyrtiden har lagt paa Hjemmene. Det er utvivlsomt, at Regeringen har haft den bedste Villie til at mildne Følgerne af Dyrtiden, og jeg skal være den første til at anerkende, at specielt den højtærede Indenrigsminister har gjort et stort Arbejde for at lindre Dyrtiden her i Landet; naar han ikke er kommet længere med sit Arbejde, end han er, saa er det ikke hans Skyld, saa er det, fordi der paa forskellig Vis er lagt ham Hindringer i Vejen. Det har ikke været muligt at træffe Foranstaltninger, saaledes at de bragte det ønskede Resultat, fordi der har været Modvillie mod de trufne Anordninger. Naar Dyrtidsforanstaltningerne her i Landet ikke er lykkedes paa tilfredsstillende Maade, skyldes det den Omstændighed, at vi ikke har kunnet opnaa Enighed derom. Jeg hørte forleden det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sige, at naar Enighed ikke var tilvejebragt, var det Regeringens Skyld; det maatte da i første Linie, saaledes som Arbejdet har været med Dyrtidsforanstaltningerne, være den højtærede Indenrigsministers Skyld. Jeg vil vende mig imod denne Udtalelse fra det ærede Medlem fra Æbeltoft. Den er urigtig. Det er ikke Regeringens Skyld, lige saa lidt som Skylden er Socialdemokratiets, der har støttet Regeringen i dens Arbejde. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at den højtærede Indenrigsminister burde have gjort mere, end der er gjort, for at skabe Enighed og Samstemmighed mellem Partierne med Hensyn til de Hovedlinier, efter hvilke derskulde handles, og det ærede Medlem søgte at begrunde denne Udtalelse ved Paastanden om, at netop i den sidste Tid havde det jo vist sig, at det var muligt at opnaa Enighed om Hovedspørgsmaal, og han nævnedes, at der var truffet en ny Kornordning, en ny Flæskeordning og en Kødordning, og der var truffet Foranstaltninger, hvorved Befolkningen kunde faa billigere Fisk. Jeg maa hertil sige, at det er rigtigt, at der er truffet nye Ordninger, men det er ikke rigtigt, at der er opnaaet Enighed derom. Vi har maattet give vor Tilslutning til de trufne Ordninger, for saa vidt som det ikke har været muligt at opnaa nogen bedre Ordning. Men den trufne Ordning, hvad enten den gælder Korn, Flæsk, Kød eller Fisk, er efter vor Opfattelse ikke tilfredsstillende. Hele det Beløb, der indbetales af Rederne i Statskassen og mere til, er anvendt, uden at Befolkningen paa nogen Maade har faaet

Varepriserne nedsat. Det har vi ikke kunnet billige. Den Kødordning, der er truffet, har ikke skaffet den almindelige Befolkning billigere Kød. Det er en Ordning, hvorved der af Statskassen ydes Tilskud til de mere velhavende Klasser her i Landet. Det er Arbejderklassen ret ligegyldigt, om et Pund Oksekød koster 1 Kr. 30 Øre, 1 Kr. 60 Øre eller 2 Kr.; for den arbejdende Befolkning faar ikke noget af det alligevel. Men denne Ordning har altsaa specielt det ærede Medlem fra Æbeltofts Bevaagenhed; den er jo ogsaa iværksat med særlig anbefaling fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Om Fiskeordningen vil jeg sige: Lad os se, hvorledes den vil virke; endnu tror jeg, det er for tidligt at udtale sig rosende om den. Under alle Omstændigheder vil den, hvis den kommer til at virke efter sin Hensigt, blive overordentlig kostbar for Staten.

Jeg beklager, at der ikke fra Venstres Ordførers Side lød et eneste opmuntrende Ord om at gaa videre og træffe yderligere Foranstaltninger til Lindring af Dyrtiden, thi der trænges jo i allerhøjeste Grad til yderligere regulerende Foranstaltninger. Alt stiger, og i Virkeligheden gør man sig i vide Kredse ingen Forestilling om, hvor overordentlig vanskeligt det er for Familier med ringe Indtægt og mange Børn at skaffe det nødvendige, ikke blot til Føde, men, navnlig nu, efter at Dyrtiden har været i Aarevis, ogsaa til Klæder, til Sengetøj, Fodtøj o. s. v. Det er i det hele taget ikke længere muligt for Fattigfolk at skaffe sig nye Ting, Priserne paa Fodtøj er steget saaledes, at det næsten er uoverkommeligt for den mindre bemidlede Del af Befolkningen at faa det opslidte Fodtøj erstattet med nyt, og ganske det samme er Tilfældet med Hensyn til Klæder. Det er derfor nødvendigt, at der træffes yderligere Foranstaltninger, og i Betragtning af, at der nu er etableret Borgfred, politisk Fred, maa jeg tro, at det var muligt, med Udsigt til at blive forstaaet, at rette en Henvendelse til Venstre om sammen med os andre alvorligt at overveje, alvorligt at prøve, om det ikke lader sig gøre virkelig at reducere Varepriserne, i det hele at træffe videregaaende Foranstaltninger. Socialdemokratiets Krav har hele Tiden været det, at man skulde sørge for, at Varepriserne bliver af den Beskaffenhed, at ogsaa den mindre bemidlede Del af Befolkningen kan købe de nødvendige Varer. Det forekommer mig, at Erfaringen har vist, at den af os foreslaaede Vej var den eneste rigtige. Naar nu det